

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe, române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.	
Pe jumătate de an	80 „			
Pe un pătrar de an	40 „			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.			

Importanța centrelor episcopoești.

O reprivire cât de fugitivă asupra istoriei orașelor cu trecere în fața culturii ne convinge fără doar și poate, că acolo unde în Apus s'au înființat, fie în evul mediu, fie în timpul mai nou, universități, episcopii sau alte așezăminte similare, au răsărit în jurul lor în mod firesc diferite instituțiuni.

Aceste instituțiuni împrumută tărie orașelor, în cari luaseră ființă, sporindu-le însemnătatea și dacă, poate, cu timpul a scăzut acestor orașe nimbul de odinioară, plămada culturii li-a rămas ca ceva prețios, încât învățații scrutați și în zi de astăzi le cercetează bibliotecile, colecțiunile de artă, zidurile monumentale și câte alte manifestațiuni de cultură ale lor.

Dacă în privința aceasta n'ași referi la exemplul tipic al orașelor Breslau, Cașovia, Colonia, Salisburgia și al altor orașe de felul celor citate aici pe nimerite, mai că ași face ceva de prisos.

Aplicând constatarea generală din fruntea acestor rânduri la centrele noastre episcopoești din Ardeal și Banat, facem exact aceeași experiență, ca și la episcopiile de dată mai veche din Apus, deși nu în aceeași măsură, fiindcă episcopiile noastre au avut să lupte atât cu sărăcia, cât și cu asuprirea, care le-a stânjenit mult în dezvoltare.

În jurul episcopiilor noastre din Ardeal și Banat încă s'au înființat în cursul timpului numeroase instituțiuni și stabilimente, ca: institute teologice, preparandii, internate, muzee, biblioteci, librării, coruri vocale, fabrici de lumini, tipografii, institute de bani, edituri de cărți, gazete și calendare, reuniuni de cântare, legătorii de cărți și câte altele.

Incontestabil, că toate acestea sunt de mare folos pentru înaintarea în cultură, mai bine zis, pentru răspândirea culturii în păturile largi ale poporului.

Va să zică centrele episcopoești se prezintă ca niște citadele, de pe zidurile cărora se desfășură înaintea ochilor noștri o privești între altele și culturală, pe cât de întinsă pe atât de însemnată.

Dar nu numai de pe latura aceasta, ci și de altcum simțim importanța centrelor episcopoești și anume, din punct de vedere național.

Că în trecut centrele noastre episcopoești din Ardeal și Banat n'ar fi jucat un rol covârșitor în istoria neamului românesc, aceasta nici cei mai aprigi dușmani ai bisericii noastre nu o pot afirma.

Apartinând însă trecutul istoriei, pentru moment se naște întrebarea, ce rol o să aibă aceste centre episcopoești în viitor?

Sunt de aceia, cari denegând centrelor noastre episcopoești importanța pe care într'adevăr o au, dau dovadă, că nici habar n'au de referințele noastre bisericesti ciscarpatine. Aceștia nu vreau să vadă, că în marea minoritarilor, care a copleșit orașele, centrele episcopoești sunt un fel de „oaze” în ce privește românismul.

Cine nu crede, n'are decât să facă o plimbare prin orașele cu centre episcopoești din Ardeal și Banat și mai mult ca sigur, că se va convinge despre atmosfera națională, care împrejmue instituțiunile strâns legate de episcopii, fără de care atmosferă numai terenul național ar putea fi acela, care ar avea ce pierde.

Centrele acestea episcopoești întocmai ca în trecut, așa și de prezent, au între alte misiuni ale lor și o misiune națională, căci trecerea dela România mică la România întregită, că ar fi făcut de prisos aceste centre, ci

dimpotrivă, putem zice, că din punct de vedere național le-a hărăzit un rol poate și mai important decât îl avuseră. Rolul acesta este atât de important, încât chiar, dacă nu le-am avea în Ardeal și Banat, ar trebui să le creiem.

Ceice au înființat episcopiiile noastre, au fost în sufletul lor conștii de aceea ce fac, și dovadă ni este istoria, că centrele episcopești au adus reale servicii națiunii române, dovădindu-se în cursul timpului, că aceste centre episcopești au fost o necesitate imperativă pentru vremurile de atunci, care necesitate s'a perpetuat până acum astfel, că viitorul încă nu o să se poată lipsi de influința binefăcătoare a centrelor episcopești asupra cursului nostru național.

Având deci aceste centre episcopești la baza lor îndreptățirea netăgăduită a existenței, urmează ca să se afirme când, și unde trebuie, dar nici decum sporadic, ci în mod solidar, căci altcum rămân neobservate.

A. Moaca.

Botezul Domnului.

Domnul Christos n'a venit să nimicească vechile orândueli. „N'am venit — zice El — să stric, ci să desăvârșesc“. Nu face salturi în activitatea Sa, căci înțelepciunea dumnezească nu îngăduie salturi în desfășurarea vieții universale.

Deci, respectând „Legea“, El merge să-și plece capul spre a se boteza dela Înaintemergătorul Său, dela Ioan, cel trâmbițat de Isaia și Malahia.

Ioan — sfeșnicul luminei — cunoscându-și Stăpânul — căci nu era el Lumina, ci venise să mărturisească de Lumină —, la vederea Domnului se poșternu în fața Lui strigând plin de cutremurul sfânt al umilinței: „Nu sunt vrednic Doamne, nici cureaua încălțămintelor să-ți desleg! Eu am trebuință a mă boteza dela Tine cu Duhul Sfânt și cu foc și Tu vii la mine?!“ (Mat. III, 14) Văzutu-Te-au apele Doamne și s'au temut, Jordanul s'a întors înapoi. (Cânt. bis.)

Bunul Mântuitor, care acum își făcea intrarea în viața publică, dând tuturor veacurilor cea mai pătrunzătoare lecțiune de umilință — rădăcină a tuturor virtuților —, grăește: „Lasă acum, că așa se cade a plini toată dreptatea. Atunci l-a lăsat pe el“. (Mat. III, 15) Molateciile unde ale Jordanului parcă își opriră mersul în momentul, când Stăpânul își udă picioarele

sfinte în ele și iată un glas din cer zicând: „Acesta este Fiul meu cel iubit întru carele am binevoit“. (Mat. III, 17)

Și după ce se botează Iisus, se depărtă în nesfârșitul pustiu al Vitavarei.

Treimea întru toată neasemănata ei splendoare, — pentru care nu sunt graiuri nici cuvinte, s'o preamărim după cuviință — se arată aci la Iordan: Tatăl, care grăește din slăvile senine, Fiul, care plecându-și capul se botează dela sluga Sa și Duhul Sfânt care în chip nevinovat de porumbel se pogoară adumbrind capul Mântuitorului cu umbra aripilor sale. (Ioan I.)

Astăzi în acest cîas de sublimă concentrare, când cu liti mergem să chemăm puterea aceluiaș Duh Sfânt, ca să sfințească firea apelor, ne întrebăm nedumeriți, ca oarecând poporul pe Ioan Botezătorul: „Ce să facem să ne mântuim?“

Dacă avem credință vie, cu îndrăsneală să ne apropiem „să gustăm și să vedem că e bun Domnul“, căci El este al celor vii și vii sunt toți aceia, cari îl iubesc, Dacă ai creștine îndoială în suflet și duhul nedumeririi te bântuește, încearcă și tu.

Poate nu crezi? Ai în față minunea, care „ajută necredinței tale“, ai această apă sfințită, această aghiasmă a cărei taină n'o poate pătrunde microscopul, eprubeta ori retorta savantului.

Taina ei, numai sufletul evlavios al creștinului o știe pătrunde, dar o îngoapă în el ca pe o comoară de mult preț.

Indrăsnește dar, cu credință și cu dragoste, gustă din isvorul sfințit, din apa cea vie a harului dumnezeesc și laudă pe Dumnezeu, că minunate sunt lucrurile Lui.

Dimitrie Anuțoiu
preot.

† Vintilă Brătianu.

Al doilea fiu al marelui Ion Brătianu, ilustru și mare și dânsul ca și fratele său Ionel, a sucombat sub fulgerătoarea lovitură a morții.

Plecat, poate pentru sfintele sărbători ale Nașterii Domnului, la moșia sa Mihăești, Vintilă Brătianu nu se mai întoarce niciodată la conducerea destinului neamului său, pe care cu patimă l-a iubit.

Subit s'a prăbușit întocmai cum se prăbușise acum trei ani, acela care fusese stâlp nu numai unui partid de guvernământ, ci unei țări întregi.

Vintilă Brătianu a murit în vârstă de 63 de ani.

Activitatea sa publică a început de timpuriu. În vârstă de abia 32 de ani a fost ales deputat. Înainte de războiu a fost primar al Capitalei. În vremea războiului ministru al munițiilor. După războiu a fost în repetate rânduri ministru de finanțe. Mai pe urmă, ca șef al partidului național-liberal, n'a încetat să vegheze continuu la apărarea intereselor noastre naționale.

Vintilă Brătianu a fost neîntreput, întreaga sa viață iubitor dârz al neamului său, fanaticul purtător al unei credințe în puterile ancestrale ale acestui neam și mândru de calitățile lui. Caracter integru, Vintilă Brătianu a tras o luminoasă cale de urmat bărbaților de stat sinceri și loiali...

Istoria care judecă rece și fără vedere la altceva, va ști să prețuiască la adevărată valoare personalitatea marelui bărbat de stat, care a fost Vintilă Brătianu.

Recunoștință.

Dupăcum am anunțat, în numărul ultim al foii noastre din anul 1930, învățătorul confesional pensionat Nicolae Velcu din Caransebeș, a trecut la cele eterne, în ajunul Crăciunului, când copiii de școală, începeau să vestească sfintele serbători, prin colindele, atât de dragi în viața lui. A murit dascălul a 27 de generații; numai este în mijlocul elevilor lui din Caransebeș, care l-au iubit mult.

Ca semn al dragostei și al stimei față de memoria celui dispărut, câțiva din foștii lui elevi au făcut apelul de mai jos, către toți foștii lui elevi, care merită să fie cunoscut:

Primul nostru dascăl, iar pentru cei ce am rămas la economia casei, *unicul nostru dascăl*, — dascălul nostru românesc și confesional — care ne-a învățat cetitul în graiul maicii noastre, și dela care am învățat, ca în „propisele” care aveau pe învăliș pe „Domnul Carol” ori „Luarea Plevnei”, să scriem în frumoasa și dulcea limbă ce vorbim, — acela, care începând cu anul 1880 până în anul 1907, s'a trudit cu noi, copiii acestui vechiu oraș românesc, ca să ne învețe să cântăm „Trei culori cunosc pe lume” și „Pe o stâncă neagră într'un vechiu castel”, — acela, care s'a chemat *Nicolae Velcu*, și care ne-a învățat prima dată să cântăm în Biserica noastră: „Bucură-te Nicolae Sfinte” și cu steaua și vârtepul să vestim credincioșilor din acest oraș „Nașterea Domnului”, — iată-l. că după ziua

Sfântului Nicolae și în preajma zilei mari, de renaștere sufletească pentru tot creștinul, astă noapte la ora 11 ne-a părăsit, adormind în Domnul.

Dupăce vre-o jumătate de veac cu glasul lui puternic și melodios a împodobit slujbele din Biserica noastră, și dupăce peste un pătrar de secol, cu noi, copiii lui de școală, a însoțit pe toți morții noștri până sus în cimitir, chemând pe cei îndoliați să deie mortului sărutarea cea din urmă, — noi subsemnații lui elevi credem, că *pentru serviciile lui îndelungate de dascăl al nostru și de cântăreț al Bisericii noastre*, merită ca să-i arătăm recunoștința noastră.

„Picurii cu strop de strop, fac al mărilor potop;
„Zilnic câte-un spic adună, și 'ncurând tu ai
[un snop“,

zice înțeleptul nostru poet. Socotind după anii săi — 27 — petrecuți la catedra de băieți a Școalei noastre confesionale gr. or. române din Caransebeș, noi trebuie să fim trecut prin „scăminiile” lui cam 7-800 de elevi, dintre cari acum putem fi în oraș, la casele noastre părintești, cam la 4-500. Dacă numai *câte 20-30 lei* am pune fiecare, întru amintirea dascălului nostru decedat, am putea aduna o sumă frumoasă, din care, să împodobim sf. noastră Biserica cu *vre-un lucru bun și prețios*, pe care să se scrie, pentru eternizarea numelui învățătorului nostru, că este donat de foștii elevi, dintre anul 1880 și anul 1907 ai răposatului învățător confesional Nicolae Velcu, întru amintirea acestuia“.

Stăruim deci pe lângă fiecare fost elev, ca după puterile lui bănești și cu inimă curată, cruțând la alte cheltuieli mai puțin tolositoare ori mai trecătoare, să contribuie cu atât cât i-se potrivește și cât i-se poate, întru pomeniirea eternă a acestui dascăl. *Cu cât sumele vor fi mai mari*, cu atât snopul de grâu va fi mai bogat și *podoaba Bisericii mai de valoare*.

Sumele încassate să se administreze de către Epitropia Bisericii noastre. Obiectul să se cumpere prin bună și comuna înțelegere.

Contribuiriile elevilor externi de orașul Caransebeș se trimit la adresa Const. Călțiun iun. Caransebeș, Luni în 22 Decembrie 1930.

În numele mai multor foști elevi:

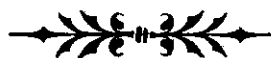
Constantin Călțiun iun.

Dir. de bancă, primepitrop

Pavel Jumanca
învățător

Nicolae Lilescu
plugar

Iată o recunoștință, care glăsuște mult!

Nașterea și copilăria Mântuitorului nostru Iisus Christos.

(Continuare din Nr. 51/1930)

De: **Iosif Câmplanu preot.**

Iosif nu știa încă nimic de cele ce se întâmplaseră cu Maria, îngerul Domnului însă i-a arătat în vis și i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, femeia ta, căci ce s'a zămislit în ea, este dela Duhul sfânt. Ea va naște fiu și vei chema numele lui Iisus, căci El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale“ (Mat. I. 20—21).

Nu mult după aceia porunci August, împăratul Romanilor, ca să se conscrie toți supușii săi. Fiind Maria și Iosif din seminția lui David, deci de origine din Vitleem, au trebuit să meargă acolo, la conscriere. Era iarna și drumul nu numai că era departe, ci și foarte obositor, mai ales pentru Fecioara Maria, totuș fiind ei oameni cu supunere față de orândueile autorităților și dorind să-și îndeplinească cu sfințenie datoria lor, au plecat și au ajuns la Vitleem, unde însă nu aflară nicăiri un adăpost, căci mulțimea, ce se adunase în acelaș scop, ocupase toate locuințele din mica localitate. Iosif cu Maria fură nevoiți să rămână într'un staul afară de sat. Și aici se născu Mântuitorul și Răscumpărătorul lumii, *Domnul nostru Iisus Christos*.

Iată în ce înjosire, umilință și sărăcie voi Fiul lui Dumnezeu să vină în lume și să-și înceapă viața pământească. Dar, și aceasta s'a făcut tot numai din dragoste față de noi și spre îndreptarea noastră. încă la venirea sa pe lume ne-a arătat cu exemplul său, că înaintea lui Dumnezeu și a împărăției, ce acum voia să o înființeze, nimic altceva n'are nici un preț, decât o viață sfântă, umilă, fără prihană și plăcută lui Dumnezeu. Totodată putem vedea, cum providența divină toate le-a întocmit în așa fel, ca să se împlinescă cele prezise de Mesia cel făgăduit de profetul Michea, care zice: „Și tu Vitleeme Efrata, măcar că ești mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuș din tine va ieși Celce va stăpâni peste Israil“ (Michea 5—2). Tocmai atunci s'a nimerit, ca să dea și împăratul August ordinul de conscriere, când Maria era aproape de naștere și să plece din Nazaretul îndepărtat la Vitleem.

În împrejurimea Vitleemului erau câțiva păstori săraci dar plini de evlavie și cinstiți, cari își păzeau turmele lor. Ei au fost cei dinții pământeni cărora Dumnezeu le-a descoperit

nașterea Fiului Său lor li s'a arătat un înger într'o strălucire mare, și ei sperându-se, acesta le-a zis: „Nu vă temeți, că vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot poporul. Astăzi în cetatea lui David vi s'a născut un Mântuitor, care este Christos Domnul. Iată semnul după care-l veți cunoaște: veți găsi un prunc înfășat în scutece și culcat în iesle“ (Luca II. v. 10—12).

După ce le-a grăit îngerul aceste cuvinte, deodată o ceată cerească se uni cu el și laudând pe Dumnezeu cântau: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oameni bunăînvoire“ (Luca II. v. 14).

În ziua a opta fu pruncul divin tăiat împrejur după legea mozaică, dându-i-se numele „Iisus“, așa precum a fost zis arhanghelul Gavril, care nume însemnează „Mântuitor“ sau „Răscumpărător“. Nu mult după aceia se întâmplă un alt eveniment însemnat. Ca dovadă, că Mesia v'a primi în împărăția sa toate neamurile, veniră trei Magi dela Răsărit la Ierusalim, cărora li-se arătasă în țările lor îndepărtate o stea nouă, admirabilă, despre care auziseră mai înainte, că: „o stea va răsări din Iacob și din Israil se va ridica un Împărat“. Ei, convinși, că steaua aceasta e semnul, că Mesia, cel atât de mult așteptat, acum a venit, plecară în călătorie, spre a se închina acestui nou Împărat, dela care nădăjduiau, că va mântui lumea decăzută. Steaua mergea înaintea lor și îi conduse până în Ierusalim. Pe deplin convinși, că aici toată lumea va fi plină de bucurie de pe urma acestui eveniment mare, întrebară: „Unde este Împăratul de curând născut al Iudeilor? Fiindcă i-am văzut steaua la Răsărit și am venit să ne închinăm Lui“. (Matei II v. 2). Dar, cât le fu de mare surprinderea, când văzură, că aici nu știe nimeni nimic! Ba, tot Ierusalimul s'a spăimântat la întrebarea lor și îndeosebi Irod, care își credea acum tronul primejduit. El chemă numai decât la sine pe toți arhierii și pe cărturarii popoului, ca să afle dela ei, unde trebuia să se nască acest nou Împărat. Aceștia îi răspuseră, că în Vitleemul Iudeii, căci proorocul zice: „că din Vitleem va ieși o căpetenie, care va fi păstorul popoului meu Israil“ (Mat. II v. 6).

Irod înspăimântat, acum și mai mult, lăsă să vină Magii la el, dela care informându-se, în ce vreme li s'a arătat lor steaua și după ce a aflat dela ei mai multe lucruri, ce tot mai tare îl nelinișteau, le zise cu o amabilitate prefăcută: „Duceți-vă la Vitleem și cercetați cu deamăruntul despre prunc; și când îl veți găsi, dați-mi și mie de știre ca să vin și eu să mă închin lui“ (Mat. II. v. 8).

Abia părăsiră Magii Ierusalimul și steaua le apărură de nou și lucindu-le calea i-a condus până la locul, unde se afla Maria și Iosif cu Pruncul divin! Plini de credință și cea mai profundă venerațiune întrând la ei se proșternură înaintea lui Iisus, închinându-i-se și aducându-i daruri, aur, smirnă și tămâie, împlinindu-se prin aceasta cuvintele Psalmistului: „Împărații Sebei și Sabei vor aduce daruri” și „toți împărații se vor închina înaintea lui” (Ps. 72 v. 10—11).

Magii au fost cei dintâi, cari au avut norocul de a fi conduși înaintea lui Iisus de o stea, care s'a prefăcut mai târziu într'un soare strălucitor, a cărui raze se revarsă asupra întreg pământului.

Reflexii pe marginea unui concert la Caransebeș.

Natura, cu toată poezia ei atât de variată, are partea sa de influență asupra temperamentului omenesc. Decorul naturii strecoară în fibrele ființei umane, atât măreția, optimismul și buna dispoziție cât și melancolia, pesimismul și tristețea.

În cazul nostru, Banatul e favorit al soții, mai bine zis al *naturii*.

Din ascuțiturile sumete ale Țarcului și Go-deanului înglugați în mantia de hermină a zăpezii, până la clima dulce a plaiurilor netezi din sudul Bănățului sărutate de unda Danubiului ce poartă în clinchet de valuri dorul și ale-nul atâtor Români, străbate pretutindeni, într'o superbă împletire de armonie, acelaș sunet al cântului bănățean. Și dacă se poate spune și poate fi admisă afirmația lui Alexandri, că românul e născut poet cred că la fel de admisibilă poate fi afirmația că bănățeanul e născut artist, cu viersul pe buze.

Ceeace-i mai interesant, nu numai la bănățeni ci la întreg neamul românesc, e faptul vădit, că majoritatea colindelor sunt infuzate cu volatile nuanțe de cântec poporan, iar întreaga dramă și narațiune a colindelor împrumută accente de atmosferă locală; parcă totul s'ar petrece la noi; parcă ar fi un eveniment din istoria norodului dintr'o regiune anumită. Poporul împământeste toate actele rituale ale bisericii. Aci stă tocmai legătura indivizibilă ce se stabilește, treptat, între caracterul etnic al poporului român și ortodoxism; ortodoxism ce ne diferențiază cu totul în manifestație de ortodoxismul slavon.

Opinia de mai sus am fost probat-o încă odată în seara de Sân-Văsii (31 Dec. 1930) cu prilejul concertului dat de „Societatea Română de Cântări și Muzică” din Caransebeș.

Caransebeșul, oraș al tradițiilor, oraș în care flamura „glasurilor” hieratice adie aceeași aromă arhaică a cântecului de strană și a cântecului lumesc. Există în profida tuturor modernismelor futuriste, obiceiul, ca anual în ziua de Sân-Văsii și Trei Erarhi să se dea câte un concert unde se execută puncte de muzică clasică bisericească și arii populare majoritatea bănățene și de compozitori bănățeni. Aceste concerte sunt adevărate serate muzicale în care geniul nostru muzical își dă tot tributul.

De data aceasta, Caransebeșul a avut deosebitul prilej de a asculta executându-se un program variu, în care culmina reușita bucăților: „Mântuire” de I. Vidu, „Sus în poarta raiului” (colindă) de Kiriac, „Noi umblăm și colindăm” (colindă) de Bârcă și „Mândruța” de Sequens.

Di profesor dela Academia teologică, Constantin Vladu — conducătorul interimar al corului — și-a arătat și de data aceasta zelul și talentul său pentru realizările muzicale și aptitudinile de dirijor.

Spectator.

Creionări.

(Un martor ocular: „Astra” la Caransebeș*)

Impresii — Discursuri — Constatări.

de: A. U. D.

Faptul că urbea noastră a fost centrul unui eveniment cultural de însemnătate capitală pentru Banat, fapt care se va încrusta cu litere apăsate pe răbojul istoriei bănățene, n'a putut să treacă neobservat, fără să stârnească discuții și diseccții din partea celor mai diformante optici ale obiectivității.

De aceea s'a constatat aproape absoluta necesitate a unor reportagii autentice, redijate de persoane, cari n'aveau nici în clin nici în mână cu îndârjirile din jurul adunării „Astra”.

Broșura intitulată „Astra la Caransebeș”, relatează sincer și'n linii generale modul cum a decurs întreg festivalul prilejuit de cea de a 70 ședință a „Astrei”, care avea să aleagă — și a ales un nou președinte.

*) De vânzare la „Librăria diecezană” Caransebeș.

Sperăm că însemnările făcute de „martorul ocular“, vor putea alunga supozițiile cele mai diverse ce au luat naștere în jurul congresului ținut.

Adevărul este, că n'a precumpănit interesul impersonal, pur cultural, ci în subsolul edificiului se mișcau interese de partid și de confesiune cari au viciat tradiționala atmosferă de sanctuar cultural al „Astrei“.

Deși autorul, — mai potrivit zis, „martorul ocular“, face unele reticențe, bine chibzuite, în „constatări“, imaginea „Astrei la Caransebeș“ este schițată obiectiv, fără pic de linie caricaturală.

ȘTIRI

Pe seama locului de închinare „Piatra Scrisă“ de lângă comuna Armeniș a dăruit comuna noastră bisericăscă centrală, Caransebeș, suma de 5000 lei, iar un alt binefăcător, care nu dorește ca numele lui să fie publicat, a trimis spre acelaș scop 500 lei. Sumele acestea, luându-se cu mulțumită în primire, s'au predat destinațiunei.

Atentat neisbutit. Contra Dlui E. Socor directorul ziarelor „Dimineața“ și „Adevărul“ s'a încercat zilele trecute un atentat neisbutit. Criminalul — un elev de liceu — a fost prins îndată și depus în arest.

Serată muzicală urmată de dans aranjează Miercuri, ziua Sfântului Ion, Societatea ort. a femeilor pentru înfrumșetarea cimitirului.

Expoziție în localul comerciantului G. Grünberger (fostă banca „Sebeșana“) au aranjat expoziție pictorii Gheorghe și Corneliu Baba. Expoziția se poate vizita zilnic între orele 3—9 d. a.

An nou fericit

*Dorește tuturor prea stimaților săi clienți,
cunoscuților și prietenilor*

LADISLAU PALIK
croitor.

Mișcați de sentimentele acelor cari prin viu grai, flori și scris au participat la marea durere ce am avut-o prin pierderea iubitului nostru Puiu

Filaret

exprimăm pe această cale recunoștința noastră profundă.

Familia Musta.

Tribunalul Caransebeș.

Nr. C. 1363/1930.

Hotărîre.

Tribunalul în baza art. 31 al. 2 și 4 din legea privitoare la actele de stare civilă, dispune înregistrarea ulterioară în registrul stării civile pentru nașteri al com. Globurău a copilei Maria născută la 24 luna Ianuarie anul 1908 în com. Globurău jud. Severin din părinții: tatăl Ilie Frațila și mama Ana Frațila ambii căsătoriți legitimi, de naționalitate română și de religie creștină gr. ortodoxă domiciliați în com. Globurău. Dispune ca această hotărîre să fie comunicată cu ofițerul stării civile din com. Globurău. Caransebeș, la 11 Octomvrie 1930.

Dr. B. Stuibler mp. preș. M. Georgescu mp. jud.

Antoniu Bălaci mp. greșier.

pentru conformitate:

Ruja inip.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 318 Port. 1930.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1514/1930 efectuându-se execuțiunea la 17 Iunie 1930 în favorul următorului Dr. Gheorghe Baican domiciliat în Caransebeș pentru suma de 2410 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate, cari s'au prețuit în 23.000 Lei — bani și anume: un cazan de aramă complet și una cadă mare de circa 10 cazane se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3771/1930 G. pentru încasarea creanței de 2410 Lei — bani capital cu 13% interese din 6 Martie 1930 și spesele de 1284 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 15 Ianuarie 1931 la orele 11 a. m. în comuna Verceorova la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voie de a cumpăra, sunt invitați cu cea observare, că mobilele menționate mai sus în baza art. 107, 108, din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a Legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 18 Decemvrie 1930.

Șef Portărel Radulescu

Judecătoria rurală Teregova inst. cf.

No. 2020/1930 cf.

Extras din publicațiune de licitație cu condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Economul societate pe acțiuni cu reședința în lablanița contra părătului Nicolae Bidiviu domiciliat în Crușoveț, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională asupra imobilelor înscrise în c. f. a comunei Crușoveț: Nr. casei 92 pag. 460 și 729 din circumscripția judecătoriei rurale Teregova Nr. pag. 92/460, cu Nr. top. 125 Diel. cl. I 1500 stp. întreg în valoare de 4000 Lei, Nr. pag. 92/460, Nr. top. 47, 48, 49 Teregova 4 jug. întreg în valoare de 10.000 Lei, Nr. pag. 92/460 Nr. top. 929. Intre Ogașele 1400 stp. întreg în valoare de 4000 Lei, Nr. pag. 82/460, Nr. top. 309, La Bogolintși 700 stp. întreg în valoare de 3000 Lei, Nr. pag. 92/460, Nr. top. 310 Bogolintși 700 stp. întreg în valoare de 3000 Lei, Nr. pag. 92/460, și Nr. top. 45, Padina lui Balan 1 jug. întreg în valoare de 5000 Lei, Nr. pag. 729 fără Nr. top. Intravilan 300 stp. și casă întreg în valoare de 30.000 Lei pentru încasarea creanței de 80.000 Lei capital, interese de 15% începând dela 15 Iunie 1930 spese de proces și de executare 16.122 Lei, fixate până acum, spese de 1690 Lei, fixat acum pentru cererea de licitațiune precum și încasarea execuției alui David Schwarz de 1525 Lei bani capital și accesorii declarat de aderent. Prețul de strigare se stabilește conform art. 6 din legea pentru unificarea unor dispoziții referitoare la executarea silită publicată în Mon. Of. Nr. 152 din 1930 în suma fixată mai sus redusă cu 25% conform art. 2 din legea indicată în termen de 8 zile dela comunicarea prezentei încheieri, urmăritul nemulțumit cu valorile fixate de creditori va putea, arătând valorile imobilelor să ceară instanței numirea de experți pentru prețuirea bunurilor.

Fixează termenul pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **30 Iunie Ianuarie anul 1931 ora 14** la casa comunală a comunei Crușoveț. În baza art. 150 legea LX 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu poate fi vândute cu un preț mai mic de 2/3 din prețul de strigare art. 28 XLI. 1908 și cel fixat în § 7 din legea sus arătată.

2. Cei care voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat în art. LX 1881, ori să predea aceluiași delegat chitanța de pepozitare judecătorească prealabilă a garanției; și să semneze condițiunile de licitație.

3. Fiscul precum și creditorii privilegiați și ipotecari nu sunt datori să depună garanție în calitate de licitanți. La licitația imobilele grevate cu drept de ipotecă în favoarea lor, nu sunt datoare să dea garanție. În cazul când licitantul în baza legii pierde garanția, licitantul scutit de darea garanției este dator să depună în depozitul judecătoresc suma corespunzătoare a garanției, în termen de 8 zile dela primirea somațiunei secției cf. (art. 21 XLI 1908; art. 15 XV 1911).

4. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari au oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este datori să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această în-

datorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare. Cei scutiți de garanție nu sunt datori să depună suma corespunzătoare complectării garanției (art. 25 legea XLI 1908).

5. Cumpărătorul e dator să plătească prețul împreună cu interesele de 10% din ziua licitației în trei rate egale la perceptoratul Teregova, caserie pentru depozite judiciare și anume: prima rată în 30 zile, a doua rată în 60 zile cca de a treia în 90 zile socotite dela data când licitația va rămâne definitivă.

6. Dacă în 8 zile dela ziua licitațiunii nu se va face vre-o reclamațiune sau dacă în decurs de 15 zile dela aceeași dată nu se va face supraofertă instanța cf. va elibera cumpărătorului un certificat de cumpărare în baza căruia cumpărătorul poate lua în posesie imobilul cumpărat.

7. Instanța cf. va ordona din oficiu intabularea dreptului de proprietate asupra imobilului pe numele cumpărătorului dacă licitația a rămas definitivă și dacă cumpărătorul a îndeplinit condițiunile de licitație în special dacă a plătit întreg prețul de cumpărare.

8. Dacă cumpărătorul nu îndeplinește în termenul fixat condițiunile de licitație pierde garanția iar licitantul scutit de garanție este dator ca în 8 zile socotite dela inmanuarea somațiunei dată de cf. să depoziteze judecătorește suma garanției apoi la cererea oricărei părți instanța cf. va ordona o nouă licitație.

Teregova la 6 Noemvrie 1930.

A. Comoroșan m. p.
judecător.

Ioan Bica m. p.
director de cf.

pentru conformitate:

I. Bica director de cf.

Obiecte bisericesti

dela cele mai renumite fabrici, se afla
de vânzare la Librăria Diecezană

Iosif Schaub

Tinichigiu de lux și de zidiri,
se angajează la tot felul de lucrări
și anume: facerea de turnuri noi,
de cruci noi precum și aurirea
lor, facerea acoperișurilor noi,
facerea parafulgerilor după regu-
lile tehnice; vopsirea turnurilor,
acoperișurilor cu farba „Bessemmer“,
cea mai bună farbă, ce apără
16   contra ruginei.

Adresa: Lugoj, Str. Nedelco 35.

Calendarul Românului

Pe anul comun dela Christos 1931.

Cu un material literar frumos, bogat și ilustrat, precum și șematismul diecezei noastre, calendarul alfabetic, târgurile din Bănat și Ardeal etc.

Cuprinde 224 pagini și este tipărit pe o hârtie superioară.

Prețul Lei 30.

Provinzătorii obțin rabat.

Comenzile se pot face la:

Librăria Diecezană din Caransebeș.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și

○ cultul bisericei noastre dreptmăritoare. ○

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICA** cu grosul

sau la „**LIBRĂRIA DIECEZANĂ**“ cu grosul și cu bucata.

